

til 1 Milliard Kroner. Det beviser altsaa, at de Indtægter, Kommunerne har haft, ikke en Gang har været tilstrækkelige til at dække Kommunernes Behov. Nu ved jeg ganske vist, at der i samme Periode af Kommunerne er anvendt store Midler til Anskaffelse af Aktiver, saaledes at vi ikke deraf maa faa det Indtryk, at Kommunerne Stilling er haabløs, men det er dog meget store Beløb, de kommunale Skatter andrager.

et er rigtigt, som ogsaa bemærket af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, at Regering og Rigsdag her ikke kan siges at være uden Skyld. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale alle de Love, der er vedtaget her i Rigsdagen, som har paabyrdet Kommunerne store nye Udgifter, og jeg skal heller ikke omtale de Foranstaltninger, der er gennemført, hvorved en Del af de Udgifter, der tidligere har hvilet paa Staten, nu er overført paa Kommunerne, men jeg vil gerne have Lov at understrege, at en saadan Udvikling medfører ikke blot, at den samlede Kommuneskat bliver større, der sker tillige noget andet, som jeg i denne Forbindelse ogsaa synes vi skal lægge Mærke til: Uligheden mellem Kommunerne bliver større og større, jo mere Udgifterne overføres fra Staten til de enkelte Kommuner. Det er et Spørgsmaal, om det kan forsvares at gøre denne Ulighed mellem de forskellige Kommuners Skattebyrde større. Nu maa man ikke tro, at jeg mener, vi af en Sammenligning mellem den Skatteprocent, der svares i Byerne, og den, der svares paa Landet, kan slutte, at Skatterne i Byerne er mange Gange større end paa Landet. Saaledes forholder det sig ikke. Landkommunerne udskriver betydeligt mere af deres Skat i Form af Skat paa fast Ejendom; endvidere er der for Landkommunerne Vedkommende Kildeartsforhøjelser af Indkomsterne, og dertil kommer de store Amtsskatter, som ogsaa hviler paa den faste Ejendom, og som Byerne ikke har noget tilsvarende til. Men selv hvor Forholdene ydre set er ens, er der en meget stor Forskel paa de kommunale Byrder, der hviler paa de enkelte Kommuner, og det er et Spørgsmaal, som ogsaa burde overvejes, om det er rigtigt stadig at forøge denne store Forskel i Udgifterne.

At vi trænger til en virkelig gennemgribende Revision af de kommunale Skattelove, har da ogsaa været erkendt i mange Aar. Allerede i Foraaret 1910 blev Skattelovskommissionen nedsat for at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og den afgav sin Betænkning, men der

kom egentlig ikke noget ud deraf. Senere har Nødvendigheden af en gennemgribende Revision af de kommunale Skattelove Gang paa Gang været understreget, ikke mindst af den højtærede Finansminister, der særlig har peget paa Nødvendigheden af bestemte Skillelinier mellem de Skattekloder, som Kommunerne øste af, og dem, Staten øste af. Da vi sidste Gang havde den gældende Skattelov til Behandling, var Spørgsmaalet om en gennemgribende og dybtgaaende Revision af de kommunale Skattebestemmelser ogsaa paa Tale. Naar det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen før talte om de naive Sjæle, der takkede den højtærede Indenrigsminister for det Løfte, han paa det Tidspunkt gav, sigtede det ærede Medlem vel til mig. Jeg indrømmer, at jeg ved den Lejlighed takkede den højtærede Indenrigsminister for det Tilsagn, han gav. Den højtærede Minister udtalte nemlig, at der havde været spurgt, „om jeg paa tænkte at fremsætte Forslag om en samlet kommunal Skattelovsrevision; navnlig har man peget paa Ønskeligheden af Fremsettelse af Forslag til en Ændring af de kommunale Ejendomsskatter“. Og senere svarede den højtærede Indenrigsminister: „Jeg skal benytte Lejligheden til at sige, at et saadant Forslag er i alt væsentligt udarbejdet i Indenrigsministeriet og vil, saa snart som det overhovedet er muligt, blive fremsat for dette høje Ting.“ Den højtærede Minister føjede til, at denne Fremsettelse vilde finde Sted, selv om det ikke blev muligt at indhente de kommunale Organisationers Erklæringer om Enkelt-heder i Forslaget. Jeg vil derfor hævde, at jeg havde Ret til at vente, at der vilde komme et samlet Forslag til Revision, ikke alene med Hensyn til de personlige Skatter, men ogsaa med Hensyn til Ejendomsskatterne; det Svar, som den højtærede Indenrigsminister gav, viser, at Ministeren har indset Nødvendigheden af en saadan gennemgribende Revision. Naar dertil kommer, at de økonomiske Forhold, de Forskydninger i forskellige Henseender, som Krigstiden bevirkede, gør det nuværende Grundlag mere og mere usikkert, er det givet, at vi i høj Grad trænger til en saadan Revision.

Der maa da stilles det Spørgsmaal baade til Regering og Rigsdag, om det ogsaa kan forsvares stadig at udskyde denne Revision. Jeg mener absolut, at det ikke kan forsvares. Jeg har da ogsaa forstaaet det Punkt i Bemærkningerne, hvor Ministeren udtaler, at han forbeholder sig at stille yderligere Ændringsforslag, men har ment allerede paa dette Tidspunkt at kunne